

dog, jeg tror stadig, tyet tilbage til Reglerne i Loven af 5. Marts 1845.

Overfor det ærede Medlem for 6te Kreds (Jørgen Pedersen) skal jeg kun sige, at det Tilfælde, han fremdrog fra Svendborg—Nyborg Banen, har jeg intet Ansvar for, og det var sikkert heller ikke hans Mening at drage mig til Ansvar derfor, ja, vel neppe en Gang at æske nogen Udtalelse fra mig derom. Jeg skal derfor ogsaa kun henvise til, hvad den højtærede Formand allerede sagde om den Ting, og dernæst betone, at det ærede Medlem vel ikke er uklar over, at hvad der end maatte være sket af Uret fra de paagældende Embedsmænds Side overfor Koncessionshaverne ved denne Bane, saa bærer Regeringen som saadan intet Ansvar derfor; i alt Fald er det ikke den, der har paa- tvunget Bevillingshaverne Benyttelsen af disse Embedsmænd; det tør jeg sige med Bestemthed. Og naar det ærede Medlem særlig ankede over, at Regnskabet var blevet aflagt saa sent, at det medførte en Fordyrelse af Tilsynet, kan Ansvaret derfor heller ikke paahvile Regeringen eller dens Embedsmænd som saadanne. Det hænger, om jeg ikke tager fejl, saaledes sammen, at det er en af Bevillingshaverne valgt Mand, der er forpligtet til at aflægge Regnskab, og saa maa de virkelig holde sig til ham, hvis de have noget at klage over, og ikke til Regeringen.

Tolderlund: Efter at den højtærede Minister har udtalt, at han kan modtage det af Folketinget enstemmig vedtagne Forslag, som foreligger her paa Tingets Bord, kan det synes ret unyttigt at komme med videre Udtalelser, men da jeg ikke kan dele de Betragtninger, der ere fremkomne fra det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), 3die Medlem for 8de Kreds (Breinholt) og 8de Medlem for 2den Kreds (Lunn), finder jeg mig foranlediget til at belyse det Standpunkt, jeg i Jernbanekommissionen har indtaget, det samme Standpunkt, hvorpaa den højtærede Regering har staaet ved Forelæggelsen af dette Forslag i nogenlunde samme Form, hvori det blev vedtaget af Kommissionens største Mindretal, som talte 7 Medlemmer. Det gaar i sine Hovedtræk ud paa Opretrettelsen af to Kommissariater, et for Øerne og et for Jylland, hvorunder skulde henlægges Forretningerne, som fulgte af den tidligere Lov, og Tilsynet med Anlægget og Driften af de private Baner. Dette Forslag er som bekendt i det andet Ting undergaaet nogle Forandringer, navnlig

§§ 2 og 4. Den Forandring, som jeg anser for den væsentligste og for ret uheldig, er den Bestemmelse, som er føjet til § 2, hvorefter Kommissarius for Jylland skulde bo i Aarhus. Saavel her som i det andet Ting er det stærkt fremhævet, at en væsentlig Del af Kommissariernes Gerning er Tilsyn med de private Anlæg og deres Drift. Dette er ganske vist den ene Side af Sagen, men den anden og for mig den afgjort betydeligste Del er deres Gerning for Statsbanernes Vedkommende, Samarbejde med Regeringen og Administrationen. Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds anførte, at Kommissarius saa vidt muligt bør have sin Bopæl der, hvor hans Arbejdsmark ligger, og jeg anser hans Samarbejde med Regering og Administration for at være den største Del af hans Arbejdsmark. Det er jo, som fremdraget af det 6te kongevalgte Medlem (Juul-Rysensteen), uundgaeligt, at Kommissariatet medfører hyppige, tildels mundtlige Konferencer med Administration og Regering, og det er da ret uheldigt og tillige forbundet saavel med Tidsspilde som med forøgede Omkostninger, naar Kommissarius skal have Bopæl i Aarhus. Jeg erkender, at hans Bopæl i denne By kan have sin store Betydning med Hensyn til de private Baner, efter Statens Stilling til disse efter Loven af 1894, men bortset fra de allernærmest ved Aarhus liggende Baner ser jeg ikke, at der er nogen væsentlig Forskel paa Ulejligheden ved at tilse en Jernbane i Jylland fra København eller fra Aarhus. — Og ser man Sagen fra den anden Side, med Hensyn til Bestyrelsen af de private Baner, vil det i de fleste Tilfælde være heldigst og lettest at søge en samtidig Konference med Kommissarius for de jyske Baner og den Tekniker, der er tilforordnet fra Ministeriet, og som i Reglen findes her i Byen, saaledes at hele Sagen kan afgøres med det samme. Jeg foretrækker derfor det oprindelige Regeringsforslag i saa Henseende fremfor, hvad der foreslaas her.

Med Hensyn til Lønningsforholdene maa jeg indrømme, at det Flertal, hvortil jeg hørte, har foreslaaet mindre Lønninger end dem, der ere foreslaaede af Regeringen og vedtagne af Folketinget. Men jeg maa samtidig erkende, at den Betydning, som Kommissarius har for Jernbanerne i deres Helhed, er saa stor, at det netop gælder om at faa usædvanlig dygtige Kræfter, ikke alene i Henseende til juridiske Kundskaber, men ogsaa i Henseende til tekniske Kundskaber og særlig